

دکتر کنوت هایم، ضرب المثل، سخنرانی ۱، مقدمه

کنوت هایم و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

به این مجموعه سخنرانی‌ها در مورد کتاب امثال خوش آمدید. من دکتر کنوت هایم هستم. من یک کشیش پرسبیترو، یک کشیش منصوب در کلیسای متدیست در بریتانیا هستم، اما اخیراً به کراودوی زیبا و آفتابی در ایالات متحده نقل مکان کرده‌ام. من در مدرسه علمیه دنور در دنور کار می‌کنم، بدیهی است که نام آن از اینجا آمده است. می‌خواهم شما را به این مجموعه سخنرانی‌ها در مورد کتاب امثال خوشامد بگویم. چون برای من، این یک کتاب هیجان‌انگیز است.

این کتاب یکی از آن کتاب‌های کتاب مقدس است که زیاد خوانده نمی‌شود، و البته دلایلی برای آن وجود دارد که در طول این سخنرانی‌ها به آنها خواهیم پرداخت. اما شخصاً، بیش از ۲۵ سال است که شیفته‌ی این کتاب بوده‌ام. من دکترای خود را در مورد کتاب امثال در دهه ۱۹۹۰ در دانشگاه لیورپول، باز هم در بریتانیا، گرفتم.

سپس به عنوان کشیش و چندین سال به عنوان خادم منصوب در کلیسای متدیست کار کردم و سپس در دو مدرسه علمیه در بریتانیا، ابتدا در بنیاد ملکه در بیرمنگام در میدلندز و سپس در کالج ترینیتی بریستول در جنوب غربی انگلستان، تدریس کرده‌ام. اما حالا بیایید با کتاب امثال به معنای واقعی کلمه شروع کنیم. بنابراین، بیایید با آیه اول، عنوان کتاب، امثال سلیمان، پسر داوود، پادشاه اسرائیل، شروع کنیم.

اما آیا واقعاً تمام ۹۱۵ آیه در ۳۱ فصل کتاب از سلیمان است؟ خب، البته که نه. ما این را می‌دانیم زیرا وقتی واقعاً کتاب را می‌خوانیم، متوجه می‌شویم که این کتاب در واقع مجموعه‌ای از ضرب‌المثل‌ها است و تعداد قابل توجهی از این مجموعه‌ها در واقع توسط افراد یا گروه‌هایی از محققان، از دانشمندان باستان جمع‌آوری شده‌اند. نام و عنوان این افراد در زیرنویس‌های مجموعه‌های مختلف کتاب آمده است، که در ادامه در مورد برخی از آنها صحبت خواهیم کرد.

اما می‌خواهم توجه شما را جلب کنم، همچنان که به سخنان مقدماتی کوتاهی در مورد کتاب ادامه می‌دهم تا حدی در سخنانم از ویکی انجمن مطالعات عهد عتیق که به صورت آنلاین موجود است استفاده می‌کنم و شما را تشویق می‌کنم که نگاهی به آن بیندازید. این یک منبع فوق‌العاده و مفید در مورد انواع کتاب‌های کتاب مقدس است که به صورت آنلاین و رایگان در دسترس است. انجمن مطالعات عهد عتیق این منابع را به صورت رایگان در دسترس عموم قرار می‌دهد و اتفاقاً من ویکی کتاب امثال را در این نشریه نوشته‌ام.

بنابراین، تا حدی، من در نظراتم از آنچه که برای آن نوشته‌ام استفاده خواهم کرد. بنابراین، کتاب امثال ما را به یک سفر فکری و معنوی دعوت می‌کند، و این واقعاً یک ماجراجویی ذهنی و روحی است. این یک سفر فکری چالش برانگیز و پاداش دهنده است که ما در آن شرکت می‌کنیم.

دعوت کتاب به صورت یک ضیافت فکری بیان شده است، به خصوص همانطور که در ضیافت باشکوهی که توسط بانوی خرد در فصل ۹، آیات ۱ تا ۱۲ برگزار می‌شود، می‌بینیم و این ضیافت نوید می‌دهد. کل کتاب و بسیاری از سخنرانی‌های موجود در آن، نوید یک سبک زندگی مرفه با روابط شاد و جایگاه اجتماعی بالا را می‌دهند. به عنوان مثال، در فصل ۳۱، در آیات ۱۰ تا ۳۱، آن جشن باشکوه از یک زن فوق‌العاده توانمند، خردمند، قدرتمند و موفق در پایان کتاب.

در طول مسیر، درس‌های عملی متعددی آموخته می‌شود، از جمله کاوش‌های دقیق و تحریک‌آمیز در مورد موضوعات جالبی مانند رابطه جنسی، پول و سیاست. در حالی که هدف همیشه عملی و علاقه‌مند به این

موفقیت دنیوی است، از سوی دیگر، هر بخش از کتاب با یک واقع‌گرایی مذهبی غیر طبیعی و خودباورانه مشخص می‌شود که اغلب به شیوه‌های کاملاً طنزآمیز بیان می‌شود. اکنون، چند نظر دیگر در مورد نویسندگی بسیاری از بخش‌های کتاب

این کتاب از هفت زیرمجموعه مختلف تشکیل شده است. اول، مجموعه‌ای از سخنرانی‌های سلیمانی داریم که با سخنرانی‌های مختلف در فصل‌های ۱ تا ۹ در هم آمیخته شده‌اند. بنابراین، این خود بخشی از مجموعه‌ای از سخنرانی‌ها و گفتارها است. سپس، در مرحله دوم، مجموعه‌ای از ضرب‌المثل‌های سلیمانی داریم که گاهی اوقات به بخش‌های کوچک‌تر تقسیم می‌شوند، یا گاهی اوقات توسط محققان به دو بخش جداگانه، یعنی فصل‌های ۱۰ تا ۱۵ و فصل‌های ۱۶ تا ۲۲، تقسیم می‌شوند.

سپس، سوم، مجموعه‌ای از سخنان حکیمان را داریم. این سخنان از فصل ۲۲، آیه ۱۷ شروع می‌شوند و تا فصل ۲۴، آیه ۲۲ ادامه می‌یابند. زیرمجموعه چهارم، مجموعه‌ای دیگر از سخنان حکیمان در فصل ۲۴ است که نسبتاً کوتاه است و فقط آیات ۲۳ تا ۳۴ را در بر می‌گیرد.

سپس، پنجمین زیرمجموعه دیگر، مجموعه‌ای دیگر از ضرب‌المثل‌های سلیمانی است، اما همانطور که عنوان در فصل ۲۵، آیه ۱، به ما می‌گوید، این ضرب‌المثل‌ها توسط درباریان، مقامات درباری، مدیران در دربار سلطنتی تحت سلطنت حزقیاء، تقریباً، خب، تقریباً ۳۰۰ سال پس از زمان سلیمان، جمع‌آوری شده‌اند. این فصل‌های ۲۵ تا ۲۹ است. سپس، بخش ششم مجموعه‌ای از گفته‌ها و تأملات فردی به نام آگور، پسر یاکه است.

و ما واقعاً نمی‌دانیم آن شخص کیست، این شخص در هیچ یک از کتاب‌های دیگر کتاب مقدس ذکر نشده است و همچنین از هیچ منبع باستان‌شناسی خارج از کتاب مقدس یا یافته‌ها یا نقاشی‌های دیواری یا چیزی شبیه به این نامی از او برده نشده یا شناخته نشده است. و سپس، در فصل ۷، به اصطلاح گفته‌های لموئیل، پادشاه لموئیل، در واقع یک سخنرانی کوتاه که او خودش از مادرش دریافت کرده است، در فصل آیات ۱ تا ۹ داریم، بنابراین اینها به صراحت به عنوان سخنرانی‌های ملکه مادر مشخص شده‌اند. و، ۳۱، سپس، در فصل ۳۱، آیات ۱۰ تا ۳۱، یک تصویر شاعرانه گسترده از یک زن ایده‌آل و بسیار جالب اضافه شده است که بعداً در این مجموعه سخنرانی‌ها با جزئیات بیشتری به آن خواهیم پرداخت.

بنابراین، همانطور که در مقدمه خود بر کتاب امثال سلیمان ادامه می‌دهیم، آنچه واقعاً می‌بینیم این است که بخش‌های مختلف زیادی، هفت بخش بزرگ، همه با هم، توسط نویسندگان مختلف با نام یا حتی ناشناس نوشته شده‌اند. و برخی از مطالب در واقع ناشناس هستند، ما می‌دانیم که آنها افراد خردمندی هستند، اما هیچ نامی وجود ندارد، هیچ وظیفه خاصی از این افراد به آنها نسبت داده نشده است. آیه آغازین کتاب، در ابتدا، به نظر می‌رسد که کل کتاب را به پادشاه سلیمان، پسر داوود، که به خاطر سرودن و جمع‌آوری تعداد زیادی ضرب‌المثل، سرود و رساله علمی مشهور بود، اختصاص می‌دهد، همانطور که در کتاب مقدس اول پادشاهان، به ویژه در فصل ۴، آیات ۳۲ تا ۳۳ می‌خوانیم.

و این، بدون شک، یکی از دلایلی است که چرا کل کتاب، اگرچه بسیاری از بخش‌های آن از سلیمان نیست، به نوعی تحت عنوان امثال سلیمان جمع‌آوری شده است. با این وجود، همانطور که قبلاً دیده‌ایم زیرنویس‌ها در بخش‌های بعدی کتاب، صراحتاً چندین بخش را به نویسندگان و گردآورندگان با نام یا بدون نام دیگر نسبت می‌دهند. ما این را می‌بینیم، به عنوان مثال، در فصل ۲۲، آیه ۱۷، در فصل ۲۴، آیه ۲۳، در فصل ۳۰، آیه ۱، و در فصل ۳۱، آیه ۱. و البته، ما همچنین به فصل ۲۵، آیه ۱ اشاره کرده‌ایم که امثال جمع‌آوری شده در آن فصل‌ها را به سلیمان نسبت می‌دهد، اما به ما می‌گوید که آنها چند صد سال بعد توسط افراد دیگری گردآوری شده‌اند.

NYCOT بنابراین، اکنون می‌خواهم از یک تفسیر مهم اخیر بر کتاب امثال نوشته بروس والتکه در مجموعه نقل قول کنم، و فقط این را برای شما بخوانم تا به شما نشان دهم که چگونه یک محقق خاص یا نسبتاً محافظه‌کار در دوران اخیر، مطالب را خلاصه کرده است. او این را می‌گوید، من نقل قول می‌کنم، یک ویراستار نهایی ناشناس مجموعه‌های ۵ تا ۷، یعنی فصل‌های ۲۵ تا ۳۱، را به مجموعه‌های سلیمان ۱ تا ۴ یعنی فصل‌های ۱ تا ۲۴، ضمیمه کرده است. با قضاوت بر اساس شباهت‌های کتاب مقدس، او اجازه داد عنوان اصلی که اثر را به سلیمان در ۱.۱ نسبت می‌دهد، به عنوان عنوان اثر نهایی او باشد، زیرا سلیمان نویسنده اصلی گفته‌ها، یعنی فصل‌های ۱ تا ۲۹، و برجسته‌ترین نویسنده این گلچین است.

بروس والتکه می‌نویسد، این ویراستار نهایی، نویسنده‌ی واقعی کتاب، نه نویسنده‌ی گفته‌های آن، احتمالاً تا اواخر دوره‌ی پارس‌ها زندگی می‌کرده است، بنابراین این مربوط به پس از تبعید در بابل، حدود ۵۴۰ تا شاید حتی تا ۳۳۲ پیش از میلاد است. بنابراین، این پایان نقل قول من از بروس والتکه است، اما در اینجا نوعی روش برای مفهوم‌سازی انتساب نویسندگی به سلیمان به روشی نسبتاً منسجم ارائه شده است که به ما کمک می‌کند تا درک کنیم که بخش عمده‌ای از کتاب و نحوه‌ی تنظیم آن در شکل نهایی‌اش، در واقع بسیار بسیار دیرتر از زمان زندگی سلیمان، پادشاه سلیمان، انجام شده است. بنابراین، نویسندگان نام برده شده‌ی دو مجموعه‌ی پایانی کتاب، یعنی آگور، پسر ژاک، و پادشاه لموئل، به جز اینکه احتمالاً پادشاه لموئل اصالتی غیراسرائیلی دارد، چیز دیگری در مورد آنها نمی‌دانیم.

و این چیزی است که بعداً در سخنرانی‌های مربوط به کتاب، به آن باز خواهیم گشت، این نویسنده غیراسرائیلی برخی از مطالبی که در امثال می‌یابیم. یک بخش و ویژگی کاملاً جذاب از این کتاب واقعاً بین‌المللی که با این وجود بخشی از متون مقدس قوم اسرائیل است، که از نظر مذهبی با برخی از یا همه ملت‌های اطراف در خاور نزدیک باستان آن دوران بسیار متفاوت هستند. بنابراین، پیشینه اجتماعی-مذهبی ادبیات، حکمت اسرائیل باستان بین‌المللی است و این امر پیامدهای مهمی برای پذیرش آن و اهمیت مدرن آن دارد، همانطور که خواهیم دید.

بنابراین، ما قبلاً در مورد این واقعیت صحبت کرده‌ایم که سلیمان قطعاً نویسنده تمام کتاب نیست، اما آیا او حتی نویسنده آن بخش‌هایی از کتاب است که به وضوح به این موضوع اختصاص داده شده‌اند؟ و در واقع تردیدهای مدرنی در مورد این نویسنده بودن سلیمان حتی در مورد آن بخش‌ها وجود دارد، و من فقط می‌خواهم کمی روی آن تمرکز کنم تا به ما در درک برخی از پیشینه‌های اینجا کمک کند. بنابراین بر اساس ملاحظات بیرونی، اکثر محققان اخیر، قطعاً از قرن بیستم و حتی کمی قبل‌تر، این سوال را مطرح می‌کنند که آیا سلیمان واقعاً نویسنده بخش‌هایی از کتاب است که حتی مستقیماً به او اختصاص داده شده است یا خیر. تعداد قابل توجهی از ضرب‌المثل‌های مورد بررسی، به اصطلاح ضرب‌المثل‌های عامیانه هستند، به معنای واقعی کلمه ضرب‌المثل‌هایی که از مردم عادی، مردم عادی، نه دربار، نه پادشاه، سرچشمه گرفته‌اند.

بنابراین، تعریف دقیق این ضرب‌المثل‌های عامیانه این است که آنها ضرب‌المثل‌های ناشناسی بودند که تا زمان گنجاندنشان در مجموعه‌های کتاب امثال، پذیرش گسترده‌ای در فرهنگ پیدا کرده بودند. بنابراین کاملاً محتمل است که ضرب‌المثل‌های سلیمان در واقع توسط سلیمان گردآوری شده باشند نه اینکه توسط او نوشته شده باشند، حتی اگر این واقعیت را بپذیریم که او واقعاً آنها را در کتابی که اکنون در دست داریم قرار داده است. بسیاری، شاید اکثر این ضرب‌المثل‌ها، ممکن است دقیقاً بر اساس شهرت او به عنوان یک پادشاه خردمند به او نسبت داده شده باشند.

به همان اندازه محتمل است که بسیاری از ضرب‌المثل‌هایی که درباریان حزقی در اواخر قرن هشتم پیش از میلاد به عنوان ضرب‌المثل‌های سلیمانی شناسایی کرده‌اند، نه به این دلیل که او را نویسنده واقعی آنها می‌دانستند، بلکه به این دلیل که اعتقاد بر این بود که آنها به تعداد ۳۰۰۰ ضرب‌المثلی که سلیمان طبق روایات منعکس شده در اول پادشاهان ۴:۳۲ یا اول پادشاهان ۵:۱۲ به زبان عبری گفته است، تعلق دارند.

یا به این دلیل که اعتقاد بر این بود که آنها از زمان سلیمان سرچشمه گرفته‌اند. فکر می‌کنم اکنون ارزش دارد که حداقل کمی وقت صرف تاریخ بخش‌های مختلف کتاب کنیم. به یاد داشته باشید همانطور که نقل قول از تفسیر بروس والترز کمی قبل‌تر، فقط چند دقیقه پیش، به ما نشان داد، اولین بخش‌های کتاب ممکن است به اوایل زمان سلیمان در دهه ۹۰۰ در قرن دهم پیش از میلاد برگردد، اما آخرین بخش‌های کتاب ممکن است به اواخر دهه ۳۰۰ میلادی مربوط باشد.

بنابراین، در واقع، طبق تخمین برخی افراد، ما در مورد یک بازه زمانی تا ۶۰۰ سال صحبت می‌کنیم. من در تاریخ‌گذاری مطالب خیلی دقیق نیستم، اما با این وجود. بنابراین به طور کلی، مجموعه دوم، یعنی امثال توسط اکثر مردم قدیمی‌ترین بخش کتاب در نظر گرفته می‌شود، ۱۶:۲۲-۱۰:۱.

و، بسیاری تصور می‌کنند که حداقل در اصل، این ۳۷۵ آیه نه تنها می‌توانند از زمان سلیمان سرچشمه بگیرند بلکه شاید توسط او جمع‌آوری، ساخته یا رواج داده شده باشند. از سوی دیگر، بسیاری از محققان مدرن شک دارند که آیا بخشی از کتاب می‌تواند به قدمت آن باشد یا خیر. سپس مجموعه‌های سوم و چهارم یعنی امثال ۱۷:۲۲-۲۴:۲۲ و سپس بخش کوتاه دیگر، امثال ۱۷:۲۲-۲۳:۲۴-۳۴، به گروهی ناشناخته از افراد خردمند نسبت داده می‌شوند.

اینها عموماً به عنوان نوع خاصی از روشنفکران مستقر در دربار سلطنتی اورشلیم در نظر گرفته شده‌اند. مانند اخیوتوفل معروف، مشاور سیاسی داوود و ابشالوم، که در دوم پادشاهان ۱۵-۱۶ درباره او می‌خوانیم با این حال، و این بسیار بسیار جالب است، میزان شگفت‌انگیزی از همپوشانی و شباهت بین بخش‌های بزرگی از آیات ۱۷ تا ۲۲:۲۲ و یک متن حکمت‌آمیز مصری معاصر محبوب، یعنی به اصطلاح دستورالعمل آمنموپ، وجود دارد. ضمناً، به عنوان یک نکته‌ی کوتاه، آمنموپ، به نظر من در دنیای انگلیسی زبان، اکثر محققان نام این حکیم مشهور مصری را اینگونه تلفظ می‌کنند.

اما، برای مثال، در آلمان، جایی که من بزرگ شدم، فکر می‌کنم در آن روزها آن را آمنموپه تلفظ می‌کردیم. خب، شما هر کدام را که می‌خواهید تلفظ کنید، به هر حال، این یک اتفاق جالب است که ما ده‌ها آیه در این فصل‌ها، ۲۲ تا ۲۴ در کتاب امثال داریم که به معنای واقعی کلمه، یا تقریباً به معنای واقعی کلمه دقیقاً با همان کلمات در ترجمه، در یک متن مصری از تقریباً همان دوره زمانی، ظاهر می‌شوند، اما اکثر مردم استدلال می‌کنند، و من فکر می‌کنم به طور قانع‌کننده‌ای استدلال می‌کنند که متن آمنموپه کمی قدیمی‌تر است، حتی از زمان سلیمان.

بنابراین، آنقدر همپوشانی بین این دو متن وجود دارد که آگاهی مستقیم از امثال و وابستگی خلاقانه آنها به هم‌تایان مصری اکنون تقریباً به طور جهانی و کاملاً به درستی در تحقیقات مدرن پذیرفته شده است. تعیین دقیق تاریخ این مجموعه و مجموعه کوچک‌تر سخنان حکیمانه بعدی در ۲۳-۳۴ غیرممکن است، جز اینکه بگوییم می‌تواند از هر دوره‌ای در تاریخ اسرائیل باشد. با این حال، جایگاه قبلی آنها در توالی زیرمجموعه‌ها نشان می‌دهد که آنها قبل از سلطنت حزقیا در اواخر دهه ۷۰۰ به کتاب اضافه شده‌اند، زیرا فصل ۲۵، که درست پس از توالی مجموعه‌ها قرار دارد، البته از آن دوره به بعد است.

سپس بیابید در مورد مجموعه پنجم، امثال ۲۵-۲۹ صحبت کنیم. این تاریخ نسبتاً دقیقی برای دوره تدوین آن، حداقل، یعنی در دوران سلطنت پادشاه حزقیا، تقریباً از حدود ۷۲۸ تا ۶۹۸ قبل از میلاد، ارائه می‌دهد. با این حال، باز هم، مطالب موجود در این مجموعه مربوط به دوره سلیمان در دهه ۹۰۰ میلادی اعلام شده است که تاریخ سلطنت آنها تقریباً ۹۷۰ تا ۹۳۱ قبل از میلاد است.

بنابراین، احتمالاً حداقل برخی از مطالب مربوط به دوران پس از سلیمان نیز به طور تصادفی در این مجموعه گنجانده شده است. در نهایت، دو مجموعه آخر کتاب تقریباً مطمئناً مربوط به دوره‌ای پس از سلطنت

حزقیا هستند. باز هم، همانطور که موقعیت آنها در انتهای کتاب نشان می‌دهد، ممکن است مربوط به اواخر دوره پارسی، درست قبل از ۳۳۲ پیش از میلاد باشند، اما همچنین می‌توانند به اوایل دوره قبل از تبعید، یعنی پس از سلطنت، کمی پس از سلطنت حزقیا، نیز مربوط باشند.

دوره تبعید، ضمناً، از زمان ویرانی اورشلیم به دست ارتش بابل و تبعید بخش‌های بزرگی از جمعیت در سال‌های ۵۹۷ تا ۵۸۶ پیش از میلاد، تا بازگشت اکثر جمعیت در حدود سال ۵۳۵ پیش از میلاد امتداد دارد. حالا می‌رسیم، نمی‌دانم متوجه شده‌اید یا نه، من تا الان عمداً از صحبت در مورد این موضوع اجتناب کرده‌ام، اما اکنون در واقع به اولین زیرمجموعه کتاب، یعنی فصل‌های ۱-۸ تا ۹-۱۸ می‌رسیم. و این را برای آخر گذاشته‌ام زیرا تاریخ‌گذاری این مطالب بحث‌برانگیزترین است.

موقعیت آن در کتاب و عنوان آن در صفحات ۱-۱، و همچنین شواهد خارجی، یعنی اول پادشاهان ۴، نشان می‌دهد که منشأ آن خود سلیمان است. با این حال، به وضوح اکثر محققان اخیر، کل بخش را به طور قطعی در دوره پس از تبعید تاریخ‌گذاری کرده‌اند. در روزهای اولیه، به ویژه تا اواسط دهه ۱۹۸۰، یعنی قرن گذشته، استدلال‌ها برای تاریخ‌گذاری دیر هنگام عمدتاً ماهیتی انتقادی یا تاریخی داشتند.

و استدلال اساساً چیزی شبیه به این بود. سایر مطالب کتاب، گفته‌های کوتاه، مختصر، تک‌خطی یا دوخطی یا گروه‌های بسیار کوچکی از گفته‌ها هستند. در حالی که مطالب فصل‌های ۱ تا ۹، گفتارهای طولانی‌تر اغلب به اندازه یک فصل کامل و همچنین سخنرانی‌هایی به طول یک فصل هستند.

بنابراین، این مطالب طولانی‌تر، طبق استدلال، طبیعتاً بعداً در توسعه‌ی این ژانر، در شکل این نوع آموزش عمومی، مطرح می‌شدند. جالب اینجاست که این نوع استدلال، قطعاً از دهه‌ی ۱۹۹۰ تا به امروز، تا حد زیادی کنار گذاشته شده است. اما با این وجود، قدمت مطالب هنوز هم بسیار زیاد است.

این دیگر بر اساس همان استدلال‌ها نیست. و من شخصاً اخیراً به این موضوع نپرداخته‌ام. اما فکر نمی‌کنم استدلال واقعاً قوی دیگری برای تاریخ‌گذاری دیر هنگام ارائه شده باشد، به جز کمی فرض که آن دسته از محققانی که این مطالب را زودتر تاریخ‌گذاری می‌کنند و بنابراین تمایل دارند آن را به دست خود شاه سلیمان نسبت دهند، کمی محافظه‌کار تلقی می‌شوند و شاید کتاب مقدس و گفته‌های آن را بیش از حد تحت‌اللفظی می‌گیرند.

در حالی که، چطور می‌توانم بگویم، شاید محققان کمتر ایمان‌گرا که می‌خواهند به طور خاص یا صرفاً به طور مداوم نسبت به مطالبی که مطالعه می‌کنند، منتقد باشند، بسیار بیشتر پذیرای به چالش کشیدن داده‌های تاریخی هستند که ما در بسیاری از کتاب‌های کتاب مقدس ارائه می‌دهیم. بنابراین این نوعی برداشت شخصی من از وضعیت فعلی گفتگو است. اما به عنوان مثال، توجه شما را به کار یکی از همکارانم در دانشگاه کمبریج، پروفیسور کترین دل، جلب می‌کنم که در تعدادی از نشریات استدلال کرده است که هیچ دلیل قانع‌کننده‌ای وجود ندارد که چرا فصل‌های اول تا نهم امثال سلیمان باید پس از تبعید باشد، و او طیف وسیعی از استدلال‌های خوب را ارائه کرده است که نشان می‌دهد این کتاب می‌تواند به خوبی قبل از تبعید، از جمله از زمان خود سلیمان، باشد.

فکر می‌کنم همین‌جا تمامش کنیم. فکر نمی‌کنم این موضوع کاملاً مهم باشد یا نباشد، اما فکر می‌کنم فقط ارزشش را دارد که از تاریخ‌های نسبی بخش‌های مختلف کتاب آگاه باشیم. بنابراین، در بخش پایانی مقدمه‌ی کلی‌ام بر کتاب امثال، اکنون می‌خواهم در مورد محتوا و تفسیر آن زمینه‌ها در کتاب صحبت کنم.

تفسیر مطالب کتاب. کل کتاب و بخش‌های مختلف آن، توصیه‌ها و هشدارهایی را برای جوانان گرد هم آورده است. مسائل مهم تفسیر شامل موارد زیر است.

آیا اصول اخلاقی کتاب امثال صرفاً محتاطانه است؟ به عبارت دیگر، آیا آموزه‌های این کتاب صرفاً به مردم می‌گوید که برای داشتن یک زندگی شاد و موفق چه باید بکنند، یا اخلاقیات دیگری را نیز آموزش می‌دهد؟ ثانیاً، چرا به نظر می‌رسد که این کتاب به مضامین مهم الهیات عهد عتیق بی‌علاقه است؟ خروج، انتخاب پدران، تاریخ پادشاهان، وحی‌های موجود در کتاب‌های مختلف کتاب مقدس، کتاب‌های قدیمی‌تر کتاب مقدس، آثار پیامبران و غیره. آیا نویسندگان آن، یعنی خردمندان، به حلقه اجتماعی متفاوتی از نویسندگان تورات، پنج کتاب موسی یا اسفار پنجگانه - آنطور که گاهی اوقات نامیده می‌شود - و پیامبران تعلق دارند؟ بسیاری از گفته‌های این کتاب هشدار می‌دهد که تنبلی ممکن است به فقر منجر شود. به عنوان مثال، در فصل ۶ آیات ۸ تا ۱۱، آیا این به این معنی است که فقرا به دلیل تنبلی فقیر هستند؟ آیا این کتاب همانطور که برخی از محققان ادعا می‌کنند، فقرا را تحقیر می‌کند؟ با این حال، به نظر نمی‌رسد که این ایده با گفته‌های دیگری که نشان می‌دهند فقرا در معرض بی‌عدالتی ثروتمندان هستند، مثلاً در فصل ۱۸ آیه ۲۳، یا آیاتی که خواننده را به سخاوتمند بودن نسبت به فقرا توصیه می‌کنند، مثلاً در فصل ۱۴ آیه ۲۱ و آیه ۳۱، یا در فصل ۱۹ آیه ۷۰، هماهنگی داشته باشد.

در پایان این مقدمه‌ی کلی، فکر می‌کنم نکته‌ی خاصی که می‌خواهم از این مرور کلی کتاب برداشت کنید این است که، به طرز شگفت‌انگیزی، بسیار جالب، این کتاب برای جوانان نوشته شده است. برای افرادی نوشته شده است که جاه‌طلب، باهوش و کسانی هستند که می‌خواهند برای خود جایگاهی بسازند. کتاب گاهی اوقات آنها را در زبان عبری، پتی می‌نامد که به معانی مختلفی ترجمه می‌شود، برخی آن را به عنوان یک فرد ساده‌لوح ترجمه می‌کنند.

فکر نمی‌کنم اصلاً منظور این باشد. پتی در زبان عبری، همانطور که در کتاب امثال به آن اشاره شده، به معنای فرد ساده‌لوح نیست، بلکه به معنای کسی است، جوانی با کنجکاوی فکری و پتانسیل عظیم. برخی ممکن است هنوز از نظر تجربه شخصی نابالغ باشند و ممکن است از تحصیلات فکری کاملی که در آن زمان موجود بود، برخوردار نباشند، اما کتاب امثال می‌خواهد دقیقاً همین را برای خوانندگان خود، برای روشنفکران جوان آن زمان، ارائه دهد.

این کتاب می‌خواهد جوانان را الهام بخشد تا از خود چیزی بسازند و ارزش‌های درستی را در خود پرورش دهند که به آنها کمک می‌کند در یک زندگی غنی از نظر اخلاقی، اجتماعی و مذهبی موفق شوند. می‌خواهد به آنها کمک کند تا در خیر عمومی مشارکت مثبت داشته باشند. و این شاید همان چیزی باشد که شما در ادامه‌ی این مجموعه سخنرانی‌ها درباره‌ی کتاب امثال، می‌توانید اتخاذ کنید.

گشودگی مذهبی و معنوی نسبت به آنچه خداوند می‌خواهد از طریق کتاب امثال به خوانندگانش بیاموزد، گشودگی به هدایت روح القدس برای کمک به شما در توسعه و شکل‌دهی انواع ارزش‌ها و عادات در زندگی که به شما کمک می‌کند تا در تمام جنبه‌های آن دنیای خاص به خوبی عمل کنید. موضعی فروتنانه از نظر فکری اتخاذ کنید، گشودگی برای بازاندیشی چیزهایی که تاکنون بدیهی می‌دانستید. پذیرای مشارکت در یک سفر فکری باشید، یک ماجراجویی ذهنی که نه تنها ممکن است زندگی خودتان را تغییر دهد، بلکه از طریق تغییر شما، دنیای اطرافتان را نیز تغییر دهد.

چه چشم‌انداز شگفت‌انگیزی هنگام مطالعه‌ی این کتاب

این دکتر کنوت هایم است در حال تدریس در مورد کتاب امثال. این جلسه شماره یک، مقدمه است.